

bjerger af papir med klager og skemaer fra miljømyndighederne, og han ved, at det er et spørgsmål om måneder, før miljømyndighederne lægger deres klamme hånd på hans virksomhed og lukker den.

Så er der håndværkeren. Han sidder også og kigger på alle de offentlige skemaer, som bureaukraterne og edb-maskinerne har spyttet ud i metervis, og som skal udfyldes med ligegyldige oplysninger om alt muligt. Oven i købet er det sådan, at når han udfylder skemaerne, så sker det under strafansvar; kommer han en sen aften til at sætte kryds i en forkert rubrik, ja, så får han bøder og straf.

Oven i det kan han konstatere, at skatterne i det danske samfund er så høje, at gør det selvsektoren vokser og vokser, så der ikke er meget arbejde tilbage til håndværkeren. Han kan få lov til at optræde i tv-programmer, hvor man viser, hvordan folk selv kan gøre det uden brug af håndværkere. Men der er ikke noget at sige til det, for en almindelig lønmodtager med en almindelig lønindkomst skal jo ud og arbejde i 5-6 timer for at få råd til at ansætte en håndværker i 1 time – og det er ikke, fordi håndværkeren får for meget, det er, fordi skatten tager for meget.

Så er der de små selvstændige virksomheds-ejere. Dem bliver der færre og færre af. Jeg har tidligere i dag været inde på, at vi bare det seneste år har mistet 10.000 selverhvervende. Alene den overskrift burde jo få regeringen til at sige: Nu skal vi gøre noget effektivt. Men man læner sig tilbage og indfører alle mulige nye skatteyderfinansierede programmer, som er med til at forhindre, at der sker noget, og som er med til at skabe endnu flere virksomhedslukninger.

Og så er der de store multinationale koncerner. De flytter i disse år til Irland, for i Irland har man forstået det. Der har man sat skatterne ned, og så får man virksomhederne til at flytte dertil.

Og endelig kan lønmodtageren ikke se fordelene ved at tage på arbejde. Dårligere og dårligere kørselsfradrag gør, at man kan tjene flere penge ved at blive siddende derhjemme. 75.000 arbejdere får simpelt hen lidt ud af at gå på arbejde i vore dage. Det kan bedre betale sig at blive derhjemme, og de kan læse i deres egen avis, Det Fri Aktuelt, at hvis man er medlem af en familie, hvor der er to på bistanndshjælp, kan man komme til at betale over 90 pct. i marginalskat, hvis man får arbejde.

Alle disse mennesker er trækdyrene. Det er dem, der sørger for, at vi overhovedet har et

samfund, og hvad er budskabet til dem i finansloven? Nul og niks, ud over øget skattebetaling og øget bureaukrati! Det er Fremskridtspartiet modstander af, og vi er også modstandere af, at de eneste, der virkelig kan glæde sig over finansloven, er de offentligt ansatte. De skal have flere og flere kolleger, have større og større skriveborde og have flere og flere lokaler stillet til rådighed – alt sammen noget, som betyder, at trækdyrene skal betale endnu mere.

Når man snakker med f.eks. fiskerne, er de ved fuldstændig at miste troen på, at der er en fremtid for dem, for de konkluderer ganske rigtigt: Der er ingen stemmer i os længere, vi er simpelt hen blevet så få, at politikerne er ligeglade med os. Og sammensætningen af Folketinget taler jo sit tydelige sprog, al den stund to tredjedele af Folketingets medlemmer kommer fra den offentlige sektor.

Fremskridtspartiet vil have gjort noget ved det her. Vi er trækdyrenes parti, og derfor vil vi af med al den unødvendige offentlige administration. Vi vil nedsætte skatterne, særlig skatterne på lønindkomst, og det er i øvrigt et synspunkt, som efterhånden alle er enige om.

Vi vil have bragt orden i økonomien. Der er ikke mange, der tror, at det kan lade sig gøre at lave noget, der virkelig virker. Men vi glæder os over, at langt herfra, nemlig i New Zealand, har man gennemført en hestekur med stor succes, og det vil Fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven bære præg af. Det kan lade sig gøre at føre en anden politik end den socialdemokratiske.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at vi er glade for, at vi i denne debat har fået bekræftet og understreget, at mulighederne for at lave finanslovforlig ikke er bundet til højresiden i salen, men at der stadig er mulighed for at lave forhandlinger med Enhedslisten og SF. Vi synes sådan set, det er godt at vide – også for dem, der færdes uden for denne sal – at der er muligheder, hvis man ligesom opper sig lidt og er med til at være lidt kreative og skubber på og fortæller Socialdemokratiet og de to andre regeringspartier, hvad det er, man ønsker der skal gennemføres denne gang.

Der er muligheder for almindelige mennesker for at gennemføre nogle reelle forbedringer, så skub på, gør noget ved det! Det er jo ikke kun herinde, tingene afgøres. De afgøres også udenfor, og jeg synes, det er vigtigt, at folk prøver at